

Anton Corbijn

1-2-3-4

16 september — 4 december, 2016

Fotografiska presenterar stolt fotografi från en förlorad värld, när kreativitet och intuition var gud, snarare än Mammon. En era när musiker och fotografen Anton Corbijn, ständigt och passionerat, tog sina egna och varandras konstnärliga skapande till nya nivåer.

Utställningen 1-2-3-4 på Fotografiska är en hyllning till Anton Corbijns arbete inom musikbranschen, en resa som påbörjades för över 40 år sedan. Den presenterar en relation mellan porträttfotografi och musik i en passionerat kreativ process som knappt längre existerar. Med stor respekt för varandras konstnärliga uttryck formade Anton Corbijns fotografi bilden av musikerna han arbetade med, medan han själv blev världsberömd för sin extraordinära förmåga att fånga deras värld. Att porträttera på det sätt som Corbijn gjorde är idag mycket ovanligt. Magasinen har gått från att efterfråga bilder med personligt uttryck till att vilja ha det felfria iscensatta, för att ”play it safe”. Och Anton Corbijns fotografi är allt annat än ”safe”: det är vågat och passionerat, av en man som ser fotografien som sin största kärlek.

- Detta är en hyllning av en värld av musiker och fotografi som inte längre finns. Allt presenterat i en stor katalog med samma namn som utställningen, 1-2-3-4. Jag är så glad över att jag hade möjligheten att arbeta på mitt mycket intuitiva personliga sätt där jag ibland hade en idé, men oftast inte, när jag gjorde jobb på uppdrag av magasin. För mig var inte fokus på att kunna få bilden såld vidare. Idag klandrar jag magasinen som beställer opersonliga och ”safe” bilder av fotografer, som på grund av den enorma konkurrensen ser sig tvingade att utföra jobben och ta bilder som kan säljas världen över.

Så många människor känner igen, och kan relatera till, de band och musiker som presenteras i 1-2-3-4. The Rolling Stones, Courtney Love, Nirvana, Johnny Cash, Siouxsie Sioux, Metallica, Kate Bush, Joni Mitchell, Kim Wilde, Nick Cave, Bruce Springsteen, LL Cool J...alla fångade på sätt som gjorde musikfotografi till konst.

Vissa av Corbijns musikvideos räknas som de bästa i världen, någonsin, och hans filmer är ytterst älskade och respekterade. Den som sett Corbijns debutfilm Control, ett fascinerande porträtt av Ian Curtis i det brittiska kultbandet Joy Division, glömmer det aldrig. Utställningen presenterar material från Corbijns enorma arkiv från hans arbete i musikindustrin från tidigt 70-tal till idag.

- Det är en stor ära för oss på Fotografiska att presentera utställningen 1-2-3-4 som innehåller mer än 400 bilder och montrar. Anton Corbijn har visualiserat och format musikbranschen de senaste 40 åren. För många av oss är hans roll där lika viktig som musikerna framför hans kameralins. Han som kom dem närmare än någon annan. Vi har en stark relation med Anton Corbijn sedan hans tidigare utställning Inwards and Onwards på Fotografiska 2012, och är mycket stolta över att presentera denna omfattande översikt av det arbete som gjorde honom lika beröm som dem han porträtterade. Det faktum att Corbijn framöver ska fokusera mer på sitt filmskapande än sitt fotograferande, innebär att utställningens porträtt än mer blir en hyllning till en svunnen era, säger Pauline Benthede, Exhibition Manager på Fotografiska.

Med vissa band, som U2 och Depeche Mode, var Anton Corbijn creative director/den kreativa regissören bakom bandens visuella uttryck – hur de såg ut och uppfattades. Corbijn tog under flera decennium bandens alla marknadsförings- och prbilder, gjorde deras videos samt, för Depeche Mode, även sedan 1993 deras konsertscenerier. Vissa av dessa skapelser har blivit symboler för vår tid.

- När jag startade som ung blyg pojke var jag till en början imponerad av musikerna, även av mina lokala band. Men väldigt fort insåg jag att de jag vill ta bilder av är människor, vilka precis som jag, har känslan av att det de gör är det

viktigaste i deras liv. Så det handlar aldrig om berömmelse och det spelar ingen roll om de uttrycker sig genom musik, film, måleri... det handlar om människor som ger allt. När jag ser sådant, då vill jag fotografera den personen.

Corbijn är inte bara berömd för sitt fängslande fotografi, lika välkänt är hans förmåga att bygga långvariga relationer med vissa av banden han porträtterar. Corbijn räknas som den "osynlige medlemmen" i både Depeche Mode och U2, och hans del i deras framgång kan inte nog värderas.

- Ja, ibland utvecklas det till långa samarbeten som med dessa två band, vilka jag inte var vidare förtjust i till att börja med, så det var en långsam men vackert organisk process. Ett annat exempel är Metallica, som jag först faktiskt sa nej till när de kom till mig efter U2:s ACHTUNG BABY och berättade att de ville "do a change". Jag tänkte 'vad kan jag göra med fyra killar i en svart t-shirt som inte redan blivit gjort?!'. Men senare, efter att jag ändrat mig och sagt att jag kunde försöka och ta bilder under en dag, blev de ett av de band som jag jobbade tillsammans med under lång tid. Corbijn berättar att det finns ingen formel hur man förtjänar människors tillit eller skapar nya vänskapsrelationer, och han ser det inte som en intellektuell process. Det är intuitivt. 1-2-3-4 är inte en "Det bästa"-samling. Dessa bilder är valda för att de är tidlösa.

- Jag insåg att jag hade så många negativ i mina byrååldor, bilder som ingen någonsin sett och på grund av detta "inte existerade". De som jag valt för denna utställning har en särskild tidlös aspekt och de skiljer sig ganska mycket från dem som blev valda till omslag eller marknadsföring. Andra bilder är mer kända men har hittills inte varit med i mina retrospektiva utställningar. Så till exempel finns här inget Joshua Tre-omslagsfoto men det är med en annan bild från när det togs.

Varm välkommen till Fotografiska och upplev fotografier som var med och skapade bilden av moderna musikindustrin.

© Anton Corbijn